

målingen, jf. herved Rigsadvokatens bemærkninger i redegørelserne fra 2004-2007 om straffelovens § 222 og i det sammenlignende notat (pkt. 3 og 4 ovenfor).

Som nærmere beskrevet af Rigsadvokaten indgår der i sager om overtrædelse af straffelovens § 222 meget forskelligartede omstændigheder, der har betydning for strafudmålingen, idet sagerne bl.a. spænder fra anden kønslig omgængelse i kæresteforhold (f.eks. gensidig onani mellem en 14-årig pige og 16-årig dreng) til voksnes længerevarende og meget grove misbrug af små børn. Sagerne er endvidere meget forskellige i forhold til misbrugets karakter og varighed, antallet af overgreb, forurettedes alder, antallet af forurettede, eventuel anvendelse af tvang eller pression samt forholdet mellem tiltalte og forurettede, herunder om der f.eks. består et særligt tillids- eller afhængighedsforhold.

Hertil kommer som anført af Rigsadvokaten, at der ved en sidestilling af sager om overgreb mod børn med sager om voldtægt (mod voksne) ses bort fra, at strafudmålingen i voldtægtssagerne kan være præget af, at gerningsmanden har handlet med forsæt til at gennemføre samleje under anvendelse af vold eller trusler om vold, hvilket normalt ikke gør sig gældende i forhold til sagerne om overgreb mod børn. Samtidig ses der ved en sådan sidestilling af de to sagsområder bort fra, at strafudmålingen i voldtægtssager i nedadgående retning kan være præget af, at der eventuelt har været en forudgående kontakt mellem gerningsmand og forurettede, som kunne være optakten til en (frivillig) seksuel kontakt. Noget sådant vil normalt ikke være tilfældet i sager, hvor den forurettede er et mindre barn.

Herudover kan der i forhold til visse overgreb mod børn kun i mindre grad siges at være tale om krænkelse, som kan sidestilles med overgreb begået ved brug af vold eller trusler om vold. I forhold til sådanne krænkelse (der i Rigsadvokatens notat er henført under kategori 1) kan det således være mindre oplagt at sammenligne strafniveauet med strafniveauet i voldtægtssager. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvor krænkelsen består i, at gerningsmanden har fået barnet til kortvarigt at beføle gerningsmandens blottede lem uden forsæt til et videregående seksuelt forhold.

5.1.3. Uanset at de nævnte forhold således generelt gør en sammenligning i relation til strafudmålingen vanskelig, kan der efter Straffelovrådets opfattelse være grundlag for at sammenligne strafudmålingsniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 222 med strafudmålingsniveauet i sager om overtrædelse af straffelovens § 216 (jf. også §§ 224/225) for så vidt angår de tilfælde, hvor der er tale om lige strafværdige krænkelse.

Straffelovrådet finder nærmere, at der ud fra strafværdigheden af de krænkelse, der er omfattet af straffelovens § 222 henholdsvis § 216, kan være grundlag for at sidestille seksuelle overgreb mod mindreårige med voldtægt (mod voksne) i de tilfælde, hvor voksne samleje med børn under 15 år må antages at være opnået ved en udnyttelse af den voksnes fysiske og psykiske overlegenhed i forhold til barnet, selv om der ikke har været anvendt vold eller tvang. Det bemærkes i den forbindelse, at hvis samlejet er opnået ved vold eller trussel om vold, er der tale om voldtægt, uanset om forholdet citeringsmæssigt alene henføres under straffelovens § 222, stk. 2, og i så fald anses det allerede efter gældende ret som en skærpende omstændighed, at voldtægten er begået mod et barn, jf. Folketings-tidende 2001-02 (2. samling), Tillæg A, side 2929, gengivet ovenfor under pkt. 3.1.

I tilfælde, hvor en voksen opnår samleje med et barn, vil det normalt ikke være nødvendigt for gerningsmanden at anvende tvang eller trusler eller konkret at skræmme barnet til at underkaste sig det seksuelle overgreb. Det er gerningsmandens fysiske og psykiske overlegenhed i forhold til barnet og eventuelt barnets manglende forståelse af overgrebet, der i sig selv gør det muligt for gerningsmanden at gennemføre de strafbare forhold.

Straffelovrådet finder herefter grundlag for at sidestille udnyttelse af en fysisk eller psykisk overlegenhed som middel til at opnå seksuelt samkvem med en mindreårig med anvendelse af (fysisk) vold, f.eks. i form af fastholdelse, eller trusler om vold som middel til at opnå seksuelt samkvem med en voksen. Den forurettedes unge alder kan således sammen med det forhold, at gerningsmanden har udnyttet sin fysiske og psykiske overlegenhed til at formå barnet til at underkaste sig overgrebet uden at have haft behov for at anvende vold eller trusler om vold, siges at opveje, at der ikke (som i voldtægtssagerne) er anvendt vold eller trusler herom.